

PERŞEMBE EVRÂDI

PERŞEMBE GÜNÜ EVRÂDI Duâ Âyetleri

Bissmillâhirrahmânirrahîm

- 1- Rahman ve Rahîm Allah adıyla
- 2- Hamd olsun, Âlemlerin Rabbi Allah'a,
- 3- O Rahmân'dır ve Rahîm'dir,
- 4- Din gününün tek sâhip ve hâkimidir.
- 5-Yalnız Sana kulluk eder, yalnız Senden yardım dileriz.
- 6- Bizi O doğru yola ilet,
- 7- Nimet verdiklerinin yoluna, Gazâbına uğrayan ve sapıtanların yoluna değil. **(Fâtiha, 1-7)**

Bismillâhirrahmânirrahîm
(*Rahmân ve Rahîm Allah adıyla*).

Hani İbrâhim ile İsmâil evin (*Kâbe'nin*) duvarlarını yükseltiyor, “Ey Rabbimiz! Bizden kabul buyur! Şüphesiz Sen hakkıyla işiten ve hakkıyla bilensin” diyorlardı. “Rabbimiz! Bizi sana teslim olanlardan eyle. Soyumuzdan da Sana teslim olmuş bir ümmet getir ve onlara kulluğun yolları ile ilkelerini göster. Tevbemizi kabul et. Çünkü Sen, tevbeleri en çok kabul eden ve çok merhametli olansın.” “Rabbimiz! Onlara içlerinden bir peygamber gönder; onlara âyetlerini okusun, kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları her kötülükten arındırsın. Şüphesiz, Sen mutlak güç, hüküm ve hikmetin sahibisin.” **(Bakara, 127-129)**

Hac ibadetinizi tamamladığınızda artık (*cahiliye döneminde*) atalarınızı andığınız eda ile ama ondan çok daha şiddetli bir anışla Allah'ı anın. İnsanlardan bir kısmı, “Ey Rabbimiz! Bize (*vereceğini*) bu dünyada ver” der. Bunların Âhirette bir nasibi yoktur. Onlardan bazıları da, “Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, âhirette de iyilik ver ve bizi ateş azâbından koru” der. **(Bakara, 200-201)**

(*Tâlût'un askerleri*) Câlût ve askerleriyle karşı karşıya gelince şöyle dediler: “Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır, ayaklarımızı sağlam bastır ve şu kâfir kavme karşı bize yardım et.” **(Bakara, 250)**

Peygamber, kendisine Rabbinden indirilene (Kur'an) îman etti, mü'minler de (*îman ettiler.*) Her biri; Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine îman etti ve: “Onun peygamberlerinden hiçbirini (*diğerinden*) ayırt etmeyiz.” “İşittik ve itaat ettik. Ey Rabbimiz! Senden bağışlamayı dileriz. Dönüş (ümüz) ancak Sanadır.” dediler. **(Bakara, 285)**

Allah hiç kimseyi gücünün üstünde (uyum ve kulluk) yükümlü kılmaz. Herkesin kazandığı kendine, yüklendiği de aleyhinedir. (*Şöylece duâ ediniz*): “Ey Rabbimiz! Unutur, ya da yanılırsak bizi sorumlu tutma! Ey Rabbimiz! Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yükler yükleme. Ey Rabbimiz! Bize güç yetiremeyeceğimiz yükler de yükleme. Bizi affet, bizi bağışla, bize acı! Sen bizim Mevlâ'mızısın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et.” **(Bakara, 286)**

(*Onlar şöyle yakarırlar*): “Rabbimiz! Kalplerimizi doğru yola yönelttikten sonra eğiltme. Bize katından rahmet bağışla. Sen, kuşkusuz bağışı en bol olansın.” “Rabbimiz! Sen, geleceği kesin olan o günde insanları toplayacaksın. Şüphesiz Allah sözünden dönmez. **(Âl-i İmrân, 8-9)**

(*Bunlar*), “Ey Rabbimiz, biz gerçekten îman ettik. Artık bizim günahlarımızı bağışla ve bizi ateş azabından koru” diyenlerdir, **(Âl-i İmrân, 16)**

(Resulüm) de ki: “Ey mülkün sâhibi Allah’ım! Sen dilediğine mülkü verir, dilediğinden de çeker alırsın. Dilediğini yükseltir dilediğini de alçaltırsın, (her türlü) hayır, Senin elindedir. Şüphesiz Sen her şeye hakkıyla gücü yetensin. “Geceyi gündüze katar (gündüzleri uzatır)sın, gündüzü geceye katar (geceleri uzatır)sın. Ölüden diri, diriden ölü çıkarırsın. Dilediğini de hesapsız rızıklandırırırsın.” **(Âl-i İmrân, 26-27)**

“Rabbimiz! İndirdiğine (Kitap) îman ettik ve Peygamber’e de uyduk. Artık bizi (gerçeğin) tanıklarla birlikte yaz.” **(Âl-i İmrân, 53)**

..sadece;“Rabbimiz! Günahlarımızı ve işlerimizdeki taşkınlıklarımızı bağışla ve ayaklarımızı(*cihat yolunda*) sağlam tut. Kâfir topluma karşı bize yardım et” diyorlardı. **(Âl-i İmrân, 147)**

Onlar ayakta da, otururken de, yanları üzerine yatarken de Allah’ı anarlar. Göklerin ve yerin yaratılışını düşünür ve. “Rabbimiz! Bunu boş yere yaratmadın, Seni noksanlardan arındırırız. Bizi ateş azâbından koru” derler. **(Âl-i İmrân, 191)**

“Ey Rabbimiz! Sen; Cehennem ateşine soktuğunu kesin rezil ve perişan etmişsindir. Zâlimlerin yardımcıları da yoktur.” **(Âl-i İmrân, 192)**

Ey Rabbimiz! Biz, ‘Rabbinize iman edin’ diye imana çağıran bir davetçiyi işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla. Kötülüklerimizi ört ve canımızı iyilerle beraber al.” **(Âl-i İmrân, 193)**

Ey Rabbimiz! Peygamberlerin aracılığı ile va’dettiklerini bize ver ve kıyamet günü yüzlerimizi kara çıkarma. Şüphesiz Sen, sözünden dönmezsin.” **(Âl-i İmrân, 194)**

(Ey müslümanlar). Hem size ne oluyor ki, Allah yolunda ve “Ey Rabbimiz! Halkı zalim şu memlekette bizi çıkar, tarafından bize bir sahip gönder ve katından da bir dost ver” diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler ile kadınlar ve çocukların uğrunda savaşmıyorsunuz? **(Nisâ, 75)**

Daha önce kendilerine, “(savaşdan) ellerinizi çekin, namazı kılın, zekâtı verin” denilenleri görmedin mi? Üzerlerine savaş yazılınca hemen içlerinden bir kısmı; insanlardan, Allah’tan korkar gibi, hatta daha çok korkarlar ve “Rabbimiz! Niçin bize savaş yazdın? Bizi yakın bir zamana kadar erteleyeseydin ya!” derler. De ki: “Dünyanın geçici çıkarları azdır. Allah’a karşı gelmekten sakınan kimse için Âhiret daha hayırlıdır. Size kıl kadar haksızlık edilmez.” **(Nisâ, 77)**

Peygamber'e indirileni (*Kur'ân'ı*) dinlediklerinde gerçeği anlamalarından ötürü, gözlerinin yaşla dolup taşıdığını görürsün. "Ey Rabbimiz! İnanmış. Artık bizi de (hakka) tanıklık edenlerle (*Muhammed'in ümmeti*) ile beraber yaz" derler. **(Maide, 83)**

Meryem oğlu İsa, (dua ederek) "Ey Allahım! Ey Rabbimiz! Bize gökten bir sofrayı indir ki; öncekilerimiz (*zamanımızdaki dindaşlarımıza*) ve sonrakilerimize bir bayram ve Senden (*gelen*) bir mucize olsun. Bizi rızıklandır. Sen rızıklandırılanların en hayırlısıdır" dedi. **(Maide, 114)**

De ki: "Şüphesiz Rabbim beni doğru bir yola, Hakk'a yönelen İbrahim'in dosdoğru dinine iletti. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi." **(En'am, 161)** Ey Muhammed! De ki: "Şüphesiz benim namazım da, diğer kulluklarım da, yaşamam da, ölümüm de âlemlerin Rabbi Allah içindir." **(En'am, 162)** "O'nun hiçbir ortağı yoktur. İşte ben bununla emrolundum. Ben Müslümanların ilkiyim." **(En'am, 163)**

De ki: " Her şeyin Rabbi O iken ben bir başka Rab mi arayayım? Herkesin günahı yalnız kendi aleyhinedir. Hiçbir günahkâr başka bir günahkârın günahını yüklenmez. Sonra dönüşünüz ancak rabbinizdir. O size, ihtilaf etmekte olduklarınızı haber verecektir. **(En'am, 164)** O, sizi yeryüzünde halifeler (*oraya hâkim kimseler*) yapan, size verdiği nimetler konusunda sizi sınamak için bazınızı bazınıza derece, derece üstün kılandır. Şüphesiz Rabbin, cezâsı çabuk olandır. Şüphesiz yok ki O, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir. **(En'am, 165)**

Dediler ki: “Rabbimiz! Biz kendimize zulüm ettik. Eğer bizi başıslamaz ve bize acımazsan kesin kaybedenlerden oluruz.”
(A’râf, 23)

Gözleri cehennemliklere yöneldiğinde, “Ey Rabbimiz! Bizi zalimlerle beraber kılma” derler. **(A’râf, 47)**

Şüphesiz sizin Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde (*altı evrede*) yaratan, Arş’a kurulmuş, geceyi, kendisini durmadan izleyen gündüze katan, güneşi, ayı ve bütün yıldızları da buyruğuna bağımlı olarak yaratan Allah’tır. Dikkat edin, yaratmak da, emretmek de yalnız O’na mahsustur. Âlemlerin Rabbi olan Allah’ın şanı ne yücedir. **(A’râf, 54)**

Rabbinize alçak gönülle ve için, için duâ edin. Çünkü O, aşırıları sevmez. **(A’râf, 55)**

Düzene sokulmuş yeryüzünde bozgunculuğa kalkışmayın. (*Azabından*) Korkarak ve (*rahmetini*) umarak Allah’a duâ edin. Hiç şüphesiz, Allah’ın rahmeti iyiliklere çok yakındır. **(A’râf, 56)**

Allah bizi sizin dininizden kurtardıktan sonra eğer tekrar ona dönersek kuşkusuz Allah hakkında yalan uydurmuş oluruz. Rabbimiz Allah’ın dilemesi olmadıkça sizin dininize dönmemiz olacak bir şey değildir. Rabbimiz ilmiyle her şeyi kuşatmıştır. Biz yalnız Allah’a güvenip dayandık. Ey Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında hak ne ise onunla hükmet. Çünkü Sen hükmedenlerin en hayırlısıdır.” **(A’râf, 89)**

“Sen sırf, Rabbimizin âyetleri bize geldiğinde îman ettiğimiz için bize hınç duyuyorsun. Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve bizim canımızı müslüman olarak al.” **(A’râf, 126)**

(Yaptıklarına) Pişman olup, gerçekten sapmış olduklarını gören İsrail oğulları; “Eğer Rabbimiz bize acımaz ve bizi bağışlamazsan, kesin kaybedenlerden ve ziyana uğrayanlardan oluruz” dediler. **(A’râf, 149)**

(Mûsâ üzülerek), “Ey Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla. Rahmetine bizi de dâhil et. Sen merhametlilerin en merhametlisisin” dedi. **(A’râf, 151)**

(Mûsâ dedi ki) “Sen bizim velimizsin. Artık bizi bağışla ve bize acı. Sen bağışlayanların en hayırlısı” dedi. **(A’râf, 155)**

“Bize bu dünyada da âhirette de iyilik yaz. Çünkü biz (tevbe edip) Sana varan doğru yola yöneldik.” **(A’râf, 156)**

Onlar da şöyle dediler: “Biz ancak Allah’a güvenip dayandık. Ey Rabbimiz, bizi zalimler topluluğunun baskı ve şiddeti ile sınama *(konusu yapma)*. Rahmetinle bizi o kâfirler topluluğundan kurtar **(Yunus, 85-86)**

Musa şöyle dedi: “Ey Rabbimiz! Sen Firavun’a ve ileri gelenlerine, yolundan saptırsınlar diye mi, dünya hayatında gerçekten nice ziynet ve mallar verdin? Ey Rabbimiz, onların mallarını silip süpür ve kalplerine de darlık ver, çünkü onlar elem dolu azabı görmedikçe iman etmezler.” **(Yunus, 88)**

Nuh, “Rabbim! Hakkında bilgim olmayan bir şeyi istemekten Senden Sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve bana acımazsan, şüphesiz ziyana uğrayanlardan olurum” dedi. **(Hûd, 47)**

“İşte ben, benim de, sizin de Rabbiniz olan Allah’a güvenip dayandım. Yer-yüzünde bulunan hiçbir canlı yoktur ki, Allah, onun perçeminden tutmuş olmasın (*onu hüküm ve denetimi altına almış*). Rabbim, hiç kuşkusuz, dosdoğru bir yol üzerindedir.” **(Hûd, 56)**

“Rabbim! Gerçekten Sen bana mülk verdin ve sözlerin yorumunu bana öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Dünyada ve âhirette benim velim Sensin. Canımı Müslüman olarak al ve beni iyilerin arasına kat.” **(Yûsuf, 101)**

Hani İbrahim demişti ki: “Rabbim! Bu şehri güvenli kıl, beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut.” **(İbrâhîm, 35)**

“Rabbim! Çünkü o putlar insanlardan birçoğunu saptırdılar. Artık kim bana uyarsa o bendendir. Kim de bana karşı gelirse şüphesiz Sen çok bağışlayan ve çok esirgeyensin.” **(İbrâhîm, 36)**

“Rabbimiz! Çocuklarımı, Senin kutsal evinin (*Kâbe'nin*) yanında ekin yetişmeyen bir vadiye yerleştirdim. Rabbimiz! Namazı dosdoğru kılsınlar (diye *böyle yaptım*). İnsanlardan bir kısmının gönüllerini onlara meylettir, onları ürünlerden rızıklandır, umulur ki şükrederler.” (**İbrâhîm, 37**) Rabbimiz! Sen, gizlediğimizi de, açığa vurduğumuzu da kuşkusuz bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.” (**İbrâhîm, 38**) “İyice yaşlanmış iken bana İsmâil'i ve İshak'ı veren Allah'a hamdolsun. Rabbim hiç şüphesiz duayı işitendir.” (**İbrâhîm, 39**) Rabbim! Beni namazında devamlılardan eyle. Soyumdan da böyle kimseler getir. Rabbimiz! Duamı kabul eyle.” (**İbrâhîm, 40**) “Rabbimiz! Hesap görüldüğü o günde, beni, anamı, babamı ve inananları bağışla.” (**İbrâhîm, 41**)

(*Ey Muhammed!*) Azabın kendilerine geleceği gün ile İnsanları uyar. İşte o günde zâlimler, “Ey Rabbimiz! Bize kısa bir süre ver ki; Senin çağrına uyup peygamberlerin izinden gidelim” diyecekler. Onlara: “Siz daha önce dünyada sonunuzun gelmeyeceğine yemin etmiyor muydunuz?” denilecek. (**İbrâhîm, 44**)

Onlara acıyarak alçak gönüllülük kanadını indir ve de ki: “Rabbim! Onlar beni küçükken nasıl koruyup yetiştirdilerse şimdi Sen de onlara acı (ve onları esirge).” (**İsrâ, 24**)

Deki: “Rabbim! (*Gireceğim yere*) doğruluk ve esenlik içinde girmemi sağla. (*Çıkacağım yerden de*) doğruluk ve esenlik içinde çıkmamı sağla. Katından bana destek olacak bir güç ver.” **(İsrâ, 80)**

Hani mağaraya sığınan o gençler; “Ey Rabbimiz! Bize katından bir rahmet ver ve içinde olduğumuz şu durumdan bizim kurtuluşa ve doğruluğa ulaşmamızı kolaylaştır” demişlerdi. **(Kehf, 10)**

Mûsâ dedi ki: “Rabbim! Gönlüme ferahlık ver.” “İşimi kolaylaştır.” “Dilimdeki tutukluğu çöz ki sözümü anlasınlar.” **(Tâhâ, 25-28)**

Mûsâ ve Hârûn şöyle dediler: “Ey Rabbimiz! Şüphesiz biz, onun (*Firavnun*) bize karşı aşırı davranmasından yahut azmasından korkuyoruz.” Allah da şöyle dedi: “Korkmayın, çünkü Ben sizinle beraberim. İşitir ve görürüm.” **(Tâhâ, 45-46)**

Gerçek hükümdar Allah ne yücedir. Sana gelen vahiy tamamlanmadan önce Kur’ân’ı okumada acele etme. “Rabbim! İlmimi arttır” de. **(Tâhâ, 114)**

Eğer O Kurân’dan önce biz onları bir azap ile helâk etseydik o zaman kesin, “Ey Rabbimiz! Keşke bize de bir peygamber gönderseydin de böyle alçak ve rezil olmadan önce âyetlerine uysaydık” diyeceklerdi. **(Tâhâ, 134)**

Ey Muhammed, de ki: “Herkes (*dikkatle*) gözetlemektedir. Siz de gözetleyin. Sonunda doğru yola eren (*istikamet sahipleri*) kimdir, doğru yolda olanlar kimdir bileceksiniz!” **(Tâhâ, 135)**

Eyyûb’u da (hatırla). Hani o, “Şüphesiz ki ben derde uğradım, Sen ise merhametlilerin en merhametlisisin” diye yalvarmıştı. **(Enbiya, 83)**

Zünnûn’u da hatırla. Hani kızgınlıkla (*halkından ayrılıp*) gitmiş ve de kendini asla sıkıştırmayacağımızı sanmıştı. Derken karanlıklar içinde, “Senden başka hiçbir ilah yoktur. Seni eksikliklerden uzak tutarım. Ben gerçekten (*nefsine*) zulmedenlerden oldum” diye duâ etti. **(Enbiyâ, 87)**

Zekeriya’yı da hatırla. Hani o da, Rabbine, “Rabbim! Beni tek başıma bırakma. Sen vârislerin en hayırlısısın” diye duâ etmişti. **(Enbiyâ, 89)**

(*Peygamber*), “Ey Rabbim! (*Onlarla aramızda*) Hak ile hüküm ver. Bizim Rabbimiz, sizin nitelermelerinize karşı yardımı istenecek Rahmân’dır” dedi. **(Enbiyâ, 112)**

Yine de ki: “Ey Rabbim! Beni bereketli bir yere kondur. Sen konuk edenlerin en hayırlısısın.” **(Mü’minun, 29)**

“O halde, Rabbim, beni zâlimler toplumunun içinde bırakma.” **(Mü’minûn, 94)**

De ki: “Ey Rabbim! Şeytanların vesveselerinden Sana sığınırım.”
(Mü’minûn, 97)

“Ey Rabbim! Onların yanımda olmalarından da Sana sığınırım.”
(Mü’minûn, 98)

“Nihayet onlardan birine ölüm gelince, “Rabbim! Beni dünyaya geri gönder ki, o geldiğim yerde sâlih amel yapayım”
der.**(Mü’minûn, 99)**

Onlar da şöyle derler: “Ey Rabbimiz! Biz azgınlığımıza yenik düştük ve sapık bir toplum olduk.” **(Mü’minûn, 106)**

“Ey Rabbimiz! Bizi buradan çıkar. Eğer (*tekrar günaha*) dönersek şüphesiz kendimize zulmetmiş oluruz.” **(Mü’minûn, 107)**

Kullarımdan, “Ey Rabbimiz! Biz inandık, bizi bağışla, bize merhamet et, Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın” diyenler var idi. **(Mü’minûn, 109)**

De ki: “Rabbim! Bağışla, merhamet et. Çünkü Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın!” **(Mü’minûn, 118)**

Peygamber, “Ey Rabbim! Kavmim şu Kur’ân’ı (ve hükümlerini) terkedilmiş halde bıraktılar” der. **(Furkân, 30)**

Onlar, “Ey Rabbimiz! Cehennem azâbını bizden uzaklaştır, onun azâbı gerçekten sürekli bir azaptır!” Doğrusu, ne kötü bir durak ve ne kötü bir konaktır orası.” derler. **(Furkân, 65-66)**

Onlar, “Ey Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah’a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle” derler. **(Furkân, 74)** İşte onlar, sabretmelerine karşılık cennetin yüksek makamlarıyla ödüllendirilecek ve orada esenlik dilekleri ve selamlarla karşılanacaklardır **(Furkân, 75)**

Orada ebedî kalırlar. Orası ne güzel bir durak ve ne güzel bir konaktır! (*Ey Muhammed!*) De ki: “Duânız olmasa Rabbim size ne diye değer versin! Ey inkârcılar Siz ise (Allah ve Resulünün bildirdiklerini) yalanladınız. Bu yüzden azap boynunuza sarılıp, yakanızı bırakmayacak.” **(Furkân, 76-77)**

(*Sihirbazlar da*) şöyle dediler ki: “Zararı yok, zaten biz de Rabbimize döneceğiz.” “(*Burada*) (*senin kavminden O’na*) ilk inananlar biz olduğumuz için Rabbimizin, hatalarımızı şüphesiz bağışlayacağını umuyoruz. **(Şuarâ, 50-51)**

“Ey Rabbim! Bana hikmet (ve olgunluk) ver ve beni iyiler arasına kat.” “Sonra gelecekler arasında doğrulukla anılmayı bana nasip et.” “Beni Naîm cennetinin vârislerinden kıl.” **(Şuarâ, 83-85)**

“(Kulların) diriltilecekleri gün beni utandırma!” “Allah’a arınmış bir kalp ile gelen dışında.” “O gün ne mal, ne de oğullar fayda verir!” **(Şuarâ, 87-89)**

“Ey Rabbim! Beni ve âilemi bunların yaptıklarından (vebalinden) kurtar.” **(Şuarâ, 169)**

Süleyman, onun sözüne tebessüm ederek dedi ki: “Ey Rabbim! Anama, babama ve bana verdiğin nimetlere şükretmeye ve senin râzı olacağın iyi işler işlemeye beni yönlendir ve rahmetinle beni sâlih kullarının arasına (cennete) koy!” **(Neml, 19)**

Mûsâ, “Rabbim! Şüphesiz ben nefsimi zulmettim. Beni affet” dedi. Allah da onu affetti. Şüphesiz o, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir. **(Kasas-16)**

Mûsâ etrafı korku içinde gözetleyerek şehirden çıktı ve “Ey Rabbim! Bu zâlim kavimden beni kurtar” dedi. **(Kasas-21)**

Bunun üzerine Mûsâ onların koyunlarını sulayıverdi. Sonra gölgeye çekilip, “Rabbim! Bana indireceğin her hayra muhtâcım” dedi. **(Kasas-24)**

Yaptıkları nedeni ile başlarına bir felaket gelip de, “Ey Rabbimiz! Bize bir Peygamber gönderseydin de âyetlerine uyararak imana gelseydik.” diyecek olmasalardı, Seni peygamber olarak onlara göndermezdik. **(Kasas-47)**

(Lût) “Ey Rabbim! Şu bozguncu topluma karşı bana yardım et” dedi. **(Ankebût-30)**

Öyle ise her akşama girdiğinizde ve sabaha kavuştuğunuzda, Allah’ı tesbih edin (namazı kılın). **(Rum-17)**

Göklerde de yerde de hamd O’na mahsustur. Gündüzün sonunda ve öğle vaktine girdiğinizde Allah’ı tesbih edin. **(Rum-18)**

Ölüden diriyi, diriden de ölüyü, Allah çıkarır. Ölümünden sonra yeryüzünü O diriltir. Siz de işte böylece (kabirlerinizden diriltilerek) çıkarılacaksınız. **(Rum-19)**

Derler ki: “Hamd, bizden hüznü gideren Allah’adır. Şüphesiz Rabbimiz çok bağışlayan ve şükrün karşılığını fazlası ile verendir.” **(Fatır-34)**

“Ey Rabbim! Bana sâlihlerden olacak bir çocuk bağışla.” **(Saffat-100)**

Süleyman, “Ey Rabbim! Beni bağışla. Bana, benden sonra kimseye yaraşmayan (kimsenin tevarüs edemeyip, kıskançlık ve didişmelere konu olmayacak) bir mülk (hükümranlık) bahşet! Şüphesiz Sen çok bahşedicisin!” dedi. **(Sad, 35)**

(*Ey Muhammed!*) Kulumuz Eyyub’u da an. Hani o, Rabbine, “Şeytan bana bir yorgunluk ve azap verdi” diye seslenmişti. **(Sad, 41)**

Arş’ı taşıyanlar ve onun çevresindekiler (melekler) Rablerini hamd ederek yücelerler, O’na inanır ve inananlar için (*şöyle diyerek*) bağışlanma dilerler: “Ey Rabbimiz! Senin rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. O halde tevbe eden ve Senin yoluna uyanları bağışla ve onları cehennem azabından koru.” “Ey Rabbimiz! Onları da, onların babalarından, eşlerinden ve soylarından iyi olanları da, kendilerine vaad ettiğin Adn cennetlerine koy. Şüphesiz sen mutlak güç, hüküm ve hikmetin sahibisin. **(Mü’min,7-8)**

Biz insana annesine ve babasına iyi davranmasını önerdik. Annesi onu ne zahmetle karnında taşıdı ve ne zahmetle doğurdu! Onun (*anne karnında*) taşınması ve süttten kesilme süresi (*toplam olarak*) otuz aydır. Nihayet olgunluk çağına gelip, kırk yaşına varınca şöyle der: “Benimle anne babama verdiği nimetlere şükretmemi, Senin râzı olacağıın sâlih amel işlememi bana ilham et. Soyumdan gelenleri de sâlih kimseler yap. Ben Sana döndüm. Elbette ki ben Müslümanlardım.” **(Ahkaf, 15)**

Onlardan sonra gelenler ise: “Ey Rabbimiz! Bizi ve bizden önce îman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla. Kalplerimizde iman edenlere karşı hiçbir kin tutturma! Ey Rabbimiz! Şüphesiz sen çok esirgeyici ve çok merhametlisin.” derler. **(Haşr, 10)**

İbrahim’de ve beraberindekilerde sizlere güzel örnekler vardır. Hani onlar kavimlerine, “Biz sizden ve Allah’ı bırakıp taptıklarınızdan da uzağız. Sizi tanımıyoruz. Siz bir tek Allah’a inanıncaya kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir” demişlerdi. Yalnız İbrâhim’in, babasına, “Senin için mutlaka bağışlama dileyeceğim. Fakat Allah’tan sana geleceklere önlemeye gücüm yetmez” sözü başka. Onlar şöyle dediler: “Ey Rabbimiz! Ancak Sana güvendik ve dayandık, içtenlikle yalnız Sana yöneldik. Dönüş de ancak Sanadır.” ““Ey Rabbimiz! Bizi, inkâr edenlerin zulmüne uğratma. Bizi bağışla. Ey Rabbimiz! Şüphesiz Sen mutlak güç, hüküm ve hikmetin sâhibisin.”.” **(Mümtahine, 4-5)**

Ey îman edenler! Allah’a içtenlikle tevbe edin. Umulur ki; Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter. Peygamberi ve onunla birlikte îman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Onların nurları önlerinden ve sağlarından aydınlatır, gider. **(Tahrîm 8)**

“Ey Rabbimiz! Nûrumuzu tamamla, bizi bağışla; Senin gücün her şeye hakkıyla yeter” derler. **(Tahrim 8)**

Rabbim! Beni, ana ve babamı, evime giren mü’minleri (ve kıyamete değin gelecek) iman eden erkek ve kadınları bağışla. Zalimlerin de ancak yok oluşlarını arttır.” **(Nuh, 28)**

Bismillâhirrahmânirrahîm
(*Rahmân ve Rahîm Allah adıyla*)

1- De ki; Sığınırım Rabbine o ağaran sabahın. 2- Bütün yarattıklarının şerrinden, 3- Karanlığı bastığında gecenin şerrinden, 4- Düşümlere üfüren (*nefes*)lerin şerrinden, 5- Ve haset edenin, haset(*ini belli*) ettiğindeki şerrinden. **(Felak, 1-5)**

Bismillâhirrahmânirrahîm
(*Rahmân ve Rahîm Allah adıyla*)

1- De ki: Sığınırım insanların Rabbine. 2- İnsanların (yegâne) Melikine, 3- İnsanların ilahına, 4- O (fısıldayan) sinsi şeytanın şerrinden, 5- Ki o, insanların gönlüne sürekli vesvese verir. 6- Gerek cinlerden, gerekse insanlardan! (olsun). **(Nas, 1-6)**

PEYGAMBER (S.A.V.) ' İN DUÂSI

Ey Allah'ım, kalbimi ikiyüzlülükten, amelimi gösteriştten ve gözümü hainlikten arındır. Sen gözlerin hainliğini ve kalplerin gizlediğini elbette bilirsin. Allah'a hamd ile (*O'nu noksan sıfatlardan*) arındırırım.

Ey Allah'ım, günahlarımı affet, rızkımı bollaştır, huyumu güzelleştir, verdiğin rızıkla beni kanaatkâr, kazancımı da pak eyle. Beni; bana nasip etmediğin bir şeyin peşine, düşürme. Sen benden hoşnut olmadıkça da beni dünyadan alma. Ey merhametlilerin en merhametlisi: (*bana*) Rahmetinle (*muamele et*).

Allah'ım, ömrümün sonunu onun en hayırlısı eyle. En son işlerim, Amellerimin en hayırlıları; Sana ulaşacağım gün de en hayırlı günüm olsun.

Ey dehşete düşenlerin en yakını, ey yalnızların can dostu, ey ümitsizlerin yardımcısı, ey yoksulların varı, ey zayıfların gücü, ey fakirlerin hazinesi, ey gariplerin şikâyet kapısı, ey büyüklüğünde tek olan, ey bağışlamaları ile tanınan, ey fazlı ve keremiyle bol, bol veren Allahım, Muhammed ve yakınları hürmetine, sıkıntılı zamanımda yardımına yetiş.

ÂDEM ALEYHİSSELÂM'IN DUÂLARI

*Bismillâhirrahmânirrahîm
(Rahmân ve Rahîm Allah adıyla).*

Allah'ım, Muhammed ve Muhammedin yakınları hürmetine senden isterim.

Allah'ım, Sana hamd ile Seni yücelerim. Kötülük işleyip nefsimi zulmettim; beni bağışla. Günahları bağışlayan ancak Sensin. Tevbemi kabul eyle. Sen, gerçekten tevbeleri devamlı kabul eden ve çok merhametli olansın.

Allah'ım; Ey her zaman diri ve evreni ayakta tutan, ey gökleri ve yeri örneksiz Yaratan, ey Azamet ve İkrâm sâhibi, ey kendisinden başka ilah olmayan Yüce Rabbim,, Seni yücelerim. Ben gerçek zâlimlerden oldum.

Allah'ım, Senden; ma'rifet (Seni bilmenin) nûruyla kalbimi sonsuza kadar diriltmeni istiyorum. Yâ Allah, Yâ Allah, Yâ Allah,
Ey merhametlilerin en merhametlisi; İmanımı da, rahmetinle hayatlandırmanı diliyorum.

Allah'ım, dînimizi esenliğe eriştir, rûhumuzu teslim anında îmanımızı çekip alma. Bize acımayanı üzerimize musallat etme, bizi dünya ve âhiretin hayırları ile rızıklandır! Sen elbette gücü her şeye yeten ve duaları kabul edensin.

Allah'ım, fazlın ve kereminle, bizi ateşten koru ve iyilerle birlikte cennete koy. Ey Azîz, ey bağışlaması en çok! Ey zamanları ve halleri değiştiren Yüce Allah'ım! Hâlimizi en güzel bir hâle çevir. Allahım, Sen dilediğini doğru yola erdirirsin. Ben sadece Sana güvenirim. Allah; Başarının velisi ve dostların en iyisidir!

Her korkuda; "**Lâ ilâhe illâllah**"-(Allah'dan başka ilah yok)
Her keder ve üzüntü de; "**Maşâallah**"- (Allah'ın dilediği olur)
Her günaha; "**Estağfirullah**"-(Allah'ım bağışla)
Her musibet te; "**İnnâ Lillah**" (Biz Allah içiniz)
Her ni'mette; "**El Hamd-ü Lillah**"- (Şükür ancak Allah'adır)
Her şaşılacak da; "**Sübhanallah**"-(Allah'ı arındırırım)
Her sıkıntıda; "**Hasbiyallah**"- (Allah bana yeter)
Her kader de "**Tevekkeltü Alellah**"- Allah'a güvenip dayandım)
Her itaat ve isyanda "**Lâhavle velâ kuvvete illâ billah**" –
(Allah'ınkinden başka güç ve kuvvet yoktur) derim.

Yüce Allah'ım, Sen benim gizli, açık her şeyimi bilirsin, özrümü kabul et. İhtiyacımı bilirsin, dileğimi ver. Nefsimdekileri bilirsin, günahlarımı affet.

Allah'ım, Bana; kalbimi sevinçle dolduracak öylesine gür bir iman ile yeterli bir bilgi ver ki; Senin yazdığından başkasının bana isabet etmeyeceğini kesin olarak bileyim. Bana ayırdığın paya da beni razı et.

HAZRETİ EBU BEKİR SİDDİK (R.A)'İN DUASI

Allah'ım, Peygamberin Muhammed, dostun İbrâhîm, sırdaşın Mûsâ, kelimen ve ruhun Îsâ hürmetine; Mûsâ'nın Kelâmı, Îsâ'nın İncil'i, Davut'un Zebur'u ve Muhammed'in Kur'ân'ı hürmetine Senden her şeyin hayırlısını istiyorum.

Vahy ettiğin her vahiy, hükmettiğin her kaza, boş çevirmediğin her dilenci, fakirleştirdiğin her zengin, zenginleştirdiğin her fakir, doğru yola erdirdiğin her sapıtmış hürmetine Senden istiyorum.

Musa'ya indirdiğin İsmine hürmetine. Kulların rızıklarını belirlediğin gün hürmetine, Tecelli ettiğinde gecenin istikrar bulduğu İsmine hürmetine, Tecelli ettiğinde göklerin yükseldiği İsmine hürmetine, Üzerlerine tecelli ettiğinde dağların sapa sağlam durmalarına sebep olan İsmine hürmetine, Arşın yükselmesine sebep olan İsmine hürmetine Senden istiyorum.

Senin katından fevz-i mübinden ve kitabında indirilen, Senin temiz, temizlenmiş, tek, başkaya muhtaç olmayan yüce ismin hürmetine Senden istiyorum. Üzerine tecelli ettiğinde gündüzü aydınlatan, geceyi de karartan ismin hürmetine, Yüceliğin, büyüklüğün ve cemalinin nûru hürmetine,

Senin güç ve kudretinden istiyorum; beni Kur'ân-ı Azîmüşşân ve ilmi ile rızıklandır; O'nu benim kanıma, etime, kulağıma, gözüme karıştır ve benim vücûdumu O'nunla kullan. Güç ve kudret de ancak Seninledir. Ey merhametlilerin en Merhametlisi.

HAZRETİ ALİ (R.A)IN DUÂSI

Ulu Allah'ım, Ey merhametlilerin en merhametlisi;
Anlaşmazlıktan, bölünmeden, ve kötü huylardan Sana sığınırım.

HAZRETİ HAMZA (R.A)IN DUÂSI

Allah'ım, Ey merhametlilerin en Merhametlisi; beni halatınla (*Kur'ânla*) koru. Fazlınla rızıklandır ve beni emrine giren ve vasiyetini koruyanlardan eyle.

HAZRETİ CAFER-İ SÂDIK (R.A)IN DUÂSI

Allah'ım, Ey merhametlilerin en Merhametlisi; beni said (*mutlu*) olarak yaşat ve şehid olarak öldür ve beni rahmetinle yarlığa.

Ey gökleri ve yeri yoktan yaratan, görünmeyeni ve görüneni bilen, Rahmân (*esirgeyen*), Rahîm (*bağışlayan*), Hay(*diri*), Kayyûm (*her şeyi ayakta tutan*), Deyyân (*hesaba çekip cezalandıran*) , Mennân (*çok ihsan eden*), büyüklük ve ikrâm sahibi Allah'ım!

Yaratılanların hepsinin kalpleri ve perçemleri (dizginleri) Senin elinde olup tasarrufları Sana aittir. Onların gönüllerine hayrı Sen ekersin, dilediğinde de onların gönüllerinden şerri ancak Sen silersin.

Allah'ım! Çirkin gördüğün bütün şerleri kalbimden sil. Kalbime marifetini, heybetini, katında güzel olanlara rağbeti, emniyet ve âfiyeti yerleştir ve ona saygı ve hikmet dolu korku ver. Rahmet ve bereketinle bize katından doğruyu ve hikmeti ilham et.

Allah'ım!; Bana senden korkanların ilmini, alçak gönüllülerin hallerini, hal sahibi mü'minlerin içtenliğini, sabırlıların şükrünü ve siddıkların tevbesini nasip et.

Ey Allah'ım! Arşının kesimlerini dolduran yüce zâtının nûru hürmetine, Senden; Seni Sana lââyık şekilde hakkıyla bilebilmem için, kalbimi marifetinle doldurmanı istiyorum. Yüce Allah, Efendimiz Muhammed'e ve onun Âl (yakınları) ve Ashâb (arkadaşlar)ının hepsine rahmet eylesin.

KASİDE-İ BÜRDE-Perşembe

Sonsuz salât ve selâmlar, eyleriz Mevlâ'm dâimâ
En hayırlı yarattığın, O mübarek Habîbine

- 138.Yere vurdu yüce Kur'an, nice azgın karşıtları,
Karşı konmaz delillerle, perişan etti düşmanı
- 139.Mucizen olarak yeter; başta ümmi bir yetimken,
Böyle ilim, irfan ile örnek edebe erişmen,
- 140.O'na övgü ile hizmetim; Vesile olsun affına
Şiir ve boş işle geçmiş yıllarımın günahına
- 141.Bunlar¹ geçirdi boynuma, sonu korkulu gerdanlık,
Bir deveye benzedim ki, süsler içinde ve kurbanlık
- 142.Çocuklar gibi meylettim, ikisinde de kötüye,
Günahla pişmanlık geçti, sonunda ancak elime,.
- 143.Ey zevkine düşkün nefsim! Berbat ettin ticareti.
Ne değiştin, ne istedin; Dünyan verip ahireti.
- 144.Ahiretini dünyayla, değiştirenler kaybetti
Tam bir iflasla bitirip, bu hayati ticareti.
- 145.Günahlara dalsam bile, Resulle andım bozulmaz,
Çok sağlamdır O'na bağımlım, asla sarsılmaz ve kopmaz,
146. İsmim Muhammed olunca, ben de oldum güvencede
Peygamberimiz elbette, çok vefalıdır sözünde,
147. Tutmazsa eğer elimden, Resûlullah kıyamette,
"Ayağı kayak biçare, ne yazık şu haline" de!

---

¹ Şairin boş amelleri ve yazdığı kötü şiirler

148. Hâşâ ki, yüce peygamber, ne bir lütfünü esirger,
Ne de O'na sığınanı, şefaatten yoksun eder.
149. Düşüncemi övgüsüne, yönlendirdiğimden beri,
Başı darda her insana, o Resulü buldum hami.
150. Sarp yamaç da bile çiçek, olduran yağmur misali,
Boş çevirmez o Peygamber, uzatılan yoksul eli.
151. "Herem"² övgüsüyle zengin, "Züheyr"³e hiç özenmedim
Hiçbir zaman övgülerle, güzel çiçekler⁴ dermedim.
152. Ey keremde ve erdemde, yaratılan Sen en yüce!
Tek güvencem sensin ancak, küçük kıyamet⁵ gelince.
153. Bana şefaatin Sana, yük olmaz ya Resûlallah!
"Müntakim"⁶, ismiyle bile, tecelli etse de Allah.
154. Dünya ve ahiret senin, ihsanın ve kereminden,
"Levh ve Kalem"⁷ konuları, sana özgün ilimlerden
155. Ey Nefs! Yitirme ümidi, diyerek; günahım büyük,
Geniş affında Allahın, büyükler olur hep küçük.
156. Umarım Rabbin rahmeti, edilir günaha nisbet.
Günahı çok olanlara, gönderilir fazla rahmet.
157. Ey Allahım! Rahmetinle, ümidimi boş çevirme
Güzel beklentimi Yarab! Aman tersine döndürme!(3)
158. Dünyada ve ahirette, yükünü azalt kulunun.
Belalara sabretmede, tükeniyor gücü onun.
159. Ey Allahım izin ver de, o salâvat bulutları
Peygamberin üzerinde, her dem olsunlar devamlı,
160. Saba⁸ yelleri eserek, Ban⁹ ağacı sallandıkça,
Deveciler nağmelerle, hayvanları coşturdukça,
161. Yağsın rahmet Ey İlahi; Resul'ün al ashabiyle.
Onlara uyan takvalı, halim'ler ve kerim'lere..

---

² Cahiliye döneminin cömertliği ile meşhur bir hükümdarı

³ Cahiliye döneminin önde gelen şair ve hatibi

⁴ Dünya servetleri

⁵ Kişinin ölümü

⁶ Allah Teala'nın "Cezalandırıcı" anlamında bir ismi

⁷ İnsan kaderlerinin yazıldığı olduğu levha, "İlahi İlim" anlamında

⁸ Medine'nin bir rüzgârı

⁹ Güzel kokulu bir ağaç

PERŞEMBE GÜNÜ DUÂSI

*Bismillâhirrahmânirrahîm
(Rahmân ve Rahîm Allah adıyla).*

Ey Allah'ım, Yüce Rabbim, övgü ve yücelemelerin hepsi ancak Sanadır. Mülk Senindir. Hayrın hepsi Senin elindedir. İşlerin gizlisi ve açığıyla tümü, Sana döner. Bütün işlerin kendisinde sona erdiği makam Sensin. Algılanamayan ve görünen âlemin Sahibini yücelerim. Ölümsüz Diri Allah'ı yücelerim. Halîm (*cezâ vermekte acele etmeyip, yumuşak davranan*) Hükümdarı yücelerim. Tek ve Muhteşem Allah'ı yücelerim. En güzel Yaratıcı O Allah ne Mübârektir. Allah'ım, îmandan sonra küfre, hak yola erdikten sonra sapıklığa düşmekten, (*İslâm ile*) şereflendikten sonra hor görülmekten, izzet'ten sonra zillete düşmekten, (*İslâm'ı*) kabulden sonra ihtilâfa düşmekten Sana sığınırım. Ey Allah'ım, Sen İlk'sin; Senden önce hiç bir şey yok. Sen Sonsun, Senden sonra hiç bir şey yok. Sen Apaçık'sın, Senden açık hiç bir şey yok. Sen Gizli'sin, Senden derinde hiç bir şey yok.

Sen kullarının üzerinde Egemen bir Güçsün. Bütün yaratılmışlar yok olduktan sonra tek Sürekli-Kalıcı (*Bâkî*) Sen'sin. Sen Aziz ve Hikmet Sahibisin. Seni yüceleriz. Sen; zalimlerin Senin hakkında söylediklerinden çok arı, bir Yüce ve Ulusun. Sayısız hamd olarak hamdlerin tümü Allah'adır. Ey Merhametlilerin en merhametlisi! (*Bize*) rahmet eyle. Güç ve kuvvet de, her türlü değişiklik de ancak Azametli ve Yüce Allah(*ın yardımı*) ile oluşur. Yüce Allah, Efendimiz Muhammed'e, O'nun temiz, pak yakınlarına ve bütün Arkadaşlarına rahmet etsin. Nefsim için, aile halkım için ve malım için Allah'ı anarım. Ey Allah'ım, hakkımdaki hükmüne beni razı et. Yaşattığın müddetçe bana afiyet ver ki ertelediğinin ivedileşmesinden, erken verdiğinin de ertelenmesinden etkilenmeyeyim. Ey Allah'ım, Kerim olan yüzün ve yüce olan emrin hürmetine, beni ateşten, küfürden ve fakirlikten koru.